

Koninklijke Luchtmacht

Uit & Thuis *front*

Uitgave van het Commando Luchtstrijdkrachten
Nummer 183

Inhoud

Voorwoord DetCo	2
Woordje van de DSM	4
De vreemde eend!	6
Work hard, play hard!	7
Fly with Movers Airlines	8
Lieve groetjes!	10
De Bulletproof Mustache	11
Koks met Klasse!	12
127.0.0.1 CIS in action	14
Part of a machine	16
Snow City	18
Luchtverkeersleiders in de woestijn	20
Snow City's buurtwacht	22
Nieuws vanuit missie UNMISS	24
De afko's van DET-9	25

Colofon

Deze digitale uitgave van het Uit&Thuisfront magazine wordt samengesteld door Sectie Communicatie CLSK, samen met uitgezonden militairen en hun thuisfront. De redactie heeft het recht om artikelen te weigeren, te redigeren en/of in te korten.

De artikelen in dit magazine zijn volledig voor rekening van de auteurs. Overname van (delen van) artikelen en foto's uit dit blad is alleen toegestaan met toestemming van de redactie en met bronvermelding.

De start van ATFME 9

's Ochtends rond half 7: de zon laat zich net boven de horizon zien. De hier spaarzaam aanwezige vogeltjes fluiten en het Nederlandse kamp is nog grotendeels in rust. Een mooie start van weer een mooie dag.

Voor sommige start de dag hier met sport. Even de levensboom boven op op de berg aantikken en je hebt – na terugkomst in Snow City – weer 5km in de benen zitten. Voor velen is deze dag echter veel, veel eerder gestart. Zo rond een uur of twee. Waarom? Omdat wij hier met een opdracht zijn: het militair verslaan van ISIS en dat doen wij met het leveren van Airpower.

Wij zijn er klaar voor. Of dit nu laat in de nacht, vroeg in de ochtend of overdag nodig is, dat maakt niet uit. Met ons luchtoptreden ondersteunen wij momenteel voornamelijk grondtroepen. Dit doen wij in Oost-Syrië en in Irak. ISIS is dan wel verder in het nauw gedreven, maar verslagen zijn zij nog niet. Daarmee vormen zij nog steeds een bedreiging voor de stabiliteit in Irak, maar ook een bedreiging voor Europa en Nederland. Daarom is het zaak ISIS te verslaan en daar gaan wij als detachement volledig voor.

Met onze F-16's leveren wij *armed overwatch* en zijn daarmee een soort van goed bewapende bodyguards, die waken over soldaten op de grond die de strijd met ISIS aangaan. Ik heb het hier nadrukkelijk over wij en niet alleen over de vliegers. Want alleen als team kunnen wij deze klus klaren. Iedereen binnen ons detachement is een essentieel tandwiel en samen vormen wij een goed geoliede machine. Al gelijk vanaf het eerste begin is ATFME 9 volledig op stoom. Onze voorgangers van detachement 8 hebben een solide basis gelegd waarop wij voortvarend zijn gaan voortbouwen.

Voorraden zijn geteld en worden, daar waar nodig, aangevuld. Werkplekken worden opnieuw ingericht en onze centrale ontspanningsruimte moet natuurlijk een nieuwe naam krijgen. Allemaal werkzaamheden die vol enthousiasme door de hardwerkende detachementsleden van ATFME 9 worden opgepakt en uitgevoerd. En ik? Ik heb de eer aan dit fantastische team leiding te mogen geven. Ik overzie vol trots de vorderingen die wij maken. Go get'em ATFME 9!!

Detachement commandant ATFME 9

Woordje van de Detachment Sergeant Major (DSM)

Op het moment van schrijven, zijn we vier weken verder, hebben we achttien verjaardagen gevierd en vier bezinningsdiensten achter de rug. Tijdens de “Keek op de week” worden we erop geattendeerd wat zich de afgelopen week heeft afgespeeld. We krijgen een praatje van het hoofd Inlichtingen en Veiligheid over de ontwikkeling van het dreigingsplaatje en de baas van de vliegers laat op een hilarische manier de belevenissen de revue laat passeren.

Kleine irritaties worden zichtbaar, maar gelukkig direct platgeslagen. De sfeer is goed en iedereen heeft een positieve mindset. Ik merk zelf geen verschil tussen het personeel uit het noorden en het zuiden van Nederland en ook niet tussen de krijgsmachtonderdelen. We zijn echt een Luchtmacht detachement zoals het moet zijn. In mijn functie staat de mens, maar ook de mens als militair centraal. Investeren in je collega's staat synoniem voor tijd maken voor je collega's. Oprecht interesse tonen in de werkzaamheden die men doet en rondvragen hoe het gaat wordt hier echt gewaardeerd. We zitten hier in een miniatuur Nederland, we leven op een postzegel waar we ruim 3 maanden met elkaar doorbrengen. Gelet op de activiteiten die er zijn geweest en nog in het verschiet liggen, gaat het helemaal goedkomen. Uiteraard zijn we hier niet om elkaar te entertainen, maar is het wel belangrijk dat we de motivatie en het moreel hoog houden en waarborgen. Wij maken namelijk met z'n allen als team het verschil.

Net als mijn voorganger, is dit mijn eerste missie als Detachment Sergeant-Majoor (DSM). Inmiddels ben ik ruim twee jaar als Squadron Sergeant-Majoor werkzaam bij het 920 Squadron (SQN) op de vliegbasis Leeuwarden. Een zeer innovatief Squadron met een “sterk ontwikkelde can do” mentaliteit. Dit is niet alleen de geest van 920 SQN, maar eveneens de mindset van heel vliegbasis Leeuwarden. Na zestien jaar F-16 operatiën, heb ik heel bewust de keuze gemaakt om Squadron Sergeant-Majoor te worden. Een functie waar integriteit en mensgerichtheid centraal staan. Dezelfde competenties zijn ook nodig om als DSM te kunnen functioneren. Dit om zo neutraal

en objectief mogelijk tegen zaken aan te kijken, om de commandant en de *S-hoofden te adviseren.

Als Dave ben ik papa van twee mooie dochters en ben ik getrouwd met de allerliefste vrouw. Net als voor veel van mijn collega's, moet het thuisfront het nu zonder papa doen. Voor thuis is dit ook een uitzending. Alles gaat door. Mijn vrouw werkt als leerkracht basisonderwijs en moet naast haar baan mijn papa taak 100 procent overnemen. Dit doet ze super goed, te weten dat mijn oudste dochter ADHD heeft. Overigens gaat mijn dochter hier ontzettend goed mee om. Via FaceTime houden we elkaar op de hoogte. Op deze manier probeer ik ook bij de 10 minutengesprekken aanwezig te zijn. Lang leve internet! Het geeft mij een goed gevoel dat mijn vrouw een groot vangnet heeft van familie en vrienden die altijd klaar staan wanneer het mogelijk is.

We zitten op bijna een derde van de periode en dagen vliegen voorbij. Voordat we het weten gaan we de uitrotaatieweek in, maar eerst nog even de “Mid-term” vieren. Een punt om naar uit te kijken. Ik ben ervan overtuigd dat de aankomende weken eveneens voorbij vliegen en dat we als eenheid het verschil gaan maken.

Mission First, People always...

Sergeant-majoor Dave

* S-Hoofden zijn de baasjes van een bepaalde sectie. Zo is er een S-hoofd Personeelszaken, Inlichtingen en Veiligheid, Communicatie en Informatiesystemen en Geldzaken.

De vreemde eend!

Eind 2017 kreeg ik te horen dat ik als bedrijfsmaatschappelijk werker mee mocht met de luchtmacht voor een uitzending naar het Midden-Oosten. Zelf ben ik ooit begonnen als luchtmachter, dus dit leek mij reuze interessant.

Ten eerste omdat dit mijn eerste uitzending is en ten tweede omdat eens van dichtbij mee te maken wat zo'n ervaring ver van huis met een club mensen kan doen. Daarnaast krijg ik de kans om te zien wat de luchtmacht zoal op uitzending doet. Ondanks mijn recente overstap naar het krijgsmachtdeel de Koninklijke Marechaussee, viel ik bij de eerste voorbereidingen voor deze uitzending al direct in een warm bad.

Als bedrijfsmaatschappelijk werker is het mijn rol om zorg te dragen voor het welzijn van het personeel op uitzending. Daar waar nodig ondersteun ik personeel in zowel privé- als werk gerelateerde zaken. Dit doe ik samen met een groep geweldige collega's van de zogenoemde zorgstraat* op ons kamp. Al tijdens het opwerktraject voor deze uitzending merkte ik wat voor een mooie club dit detachement is. Mensen zijn open, bereid samen te werken, naar elkaar te luisteren en te helpen daar waar het kan. Ik heb nu al een sterk gevoel van een gezamenlijke missie, en dat in zo'n korte tijd.

Nog vóór het opwerktraject kregen mijn vriendin en ik het geweldige nieuws dat we zwanger zijn; nu ongeveer 15 weken. En ja, dan ga je op uitzending. Tijdens een potje voetbal brak ik ook nog eens mijn middenvoetsbeentje, precies zes weken voor vertrek uitzending. Daar zit je dan, vrouw zwanger en mijzelf voortbewegend op krukken. Ik dacht nog bij mijzelf, wat bijzonder voor mij als bedrijfsmaatschappelijk werker: ik heb nu zelf een kwetsbare thuissituatie. De uitzending zou ook betekenen dat ik niet aanwezig kan zijn op de belangrijke 20-wekenecho, die plaatsvindt halverwege de uitzending. Wij hebben gekeken naar de mogelijkheden om op dat moment te facetimen. Zo kan ik er toch een beetje bij zijn. Gelukkig staat mijn vriendin erachter dat ik wel op uitzending ga. Meer dan ooit besef ik hoe belangrijk het kan zijn als je thuisfront jou steunt. Het geeft mij meer ruimte om mijzelf te kunnen focussen op mijn werk, zonder dat ik mij teveel zorgen maak of mijn thuisfront het wel trekt. Ik heb samen met haar gekeken naar ons netwerk, vrienden, familie en zelfs onze burens. Het mooie is dat zij veel steun krijgt van deze mensen, zo heeft zij ook steun en afleiding. Dit is niet altijd vanzelfsprekend weet ik. Het kan moeilijk zijn als er een minder

toereikend netwerk is. Daar komt het bedrijfsmaatschappelijk werk dan ook vaak in de picture, op verzoek van een collega of thuisfront.

Ik wil ieder thuisfront sterkte wensen in de periode van afwezigheid van uw dierbare(n), mocht er wat zijn, praat er vooral over met mensen die dichtbij u staan. U kunt ook contact leggen met de hulp- en dienstverlening van Defensie. Wellicht kunnen zij met u meedenken of u voorzien van advies.

Groeten uit Jordanië
Kapitein Jelle

*De zorgstraat is een straat op Snow City waar onder andere de geestelijk verzorger, de bedrijfsmaatschappelijk werker, arts, verpleging & apotheek te vinden zijn. Een echte zorgstraat dus!

Work hard, play hard!

Een paar weken zijn we nu onderweg. Het is eind van de middag. Terwijl de woestijnwind de warmte al heeft weggewaaid van Snow City, is het op het terrasje van de brandweer nog warm.

De mannen zitten er loom bij, maar staan gelijk op als ik mijn hoofd om de hoek steek. Koffie of iets anders? Het wordt water. Ik kijk om me heen. Net als al die andere zitjes, elders op de basis, is deze ook geweldig ingericht. Nederlandse militairen kunnen dat. Hier wachten ze nog op kiezels, tegen opwaaiend stof. Want stoffig is het hier, in deze woestijn.

Het gesprek gaat al snel over het werk. Het vliegprogramma is onvoorspelbaar en de brandweer staat altijd paraat. Dat levert gebroken nachten op. Dat drukt overigens niet op de sfeer. De grappen zijn niet van de lucht. De wifi en de televisie zal het vanavond niet doen, wordt gezegd. Een van de collega's verschiet van kleur. Hilariteit alom, het blijkt een grap. Deze collega komt uit Eindhoven, en vanavond is de huldiging van PSV die landskampioen is geworden. Het zou toch niet waar zijn dat hij dat gaat missen? Hij herstelt zich snel als duidelijk is dat hij voor de gek is gehouden.

Zo gaat het in het hele detachement. 'Work hard, play hard'. Aanschuiven bij een willekeurig vakgebied levert vaak grappige, en soms ook diepzinnige, gesprekken op. Of het nu bij de MOAT is, bij de Tech Area, Soft Ops, Hard Ops, de zorgstraat of waar dan ook. Bij de pub quiz van afgelopen week was het dikke pret. Boeiend vind ik ook het filosofische café. Door een aantal enthousiastelingen opgebouwd, prachtig geschilderd en zelfs voorzien van een heuse sterrenhemel. Ik kreeg als taak om eens in de zoveel tijd een 'Vraag van Vandaag' neer te leggen. De ene keer is dat 'hebben we elkaar nodig?', de andere keer 'hoe ga je om met vragen waarop we geen antwoord hebben?'. Daarover wordt soms tot diep in de nacht 'geboemd'. We lachen veel, praten veel, doen spelletjes en sporten met elkaar. Gelukkig vinden mensen ook tijd voor een film of een boek. Maar – zeker in deze eerste weken –

wordt ook hard gewerkt. Ik hoop dat die noodzaak binnenkort ietsje minder wordt, want de boog kan natuurlijk niet altijd gespannen zijn. Ik heb goede hoop want veel werkzaamheden uit de opstartfase worden langzamerhand afgerond.

Op het terras van de brandweer gaat het nog steeds over de gebroken nachten. Voor deze mannen zal de werkdruk zoals die nu is hetzelfde blijven. Zij staan op de baan voor dat de F-16's worden opgestart en blijven er tot ze zijn geland. Ik opper of yoga iets voor ze is. Toevallig heb ik vlak voor deze uitzending de opleiding van defensie voor yogadocenten afgerond. Tot mijn verbazing reageren de mannen gelijk positief. En dat terwijl over yoga vaak een beetje lacherig wordt gedaan. Ik beloof hun dat ik niets los laat over hoe ze het doen, maar weet dat we morgen met zijn allen in een 'downward facing dog' gaan staan. Niet doorvertellen hoor!

Majoor Heleen, Humanistische Geestelijke Verzorging (GeVo)

Fly with Movers Airlines

Wie zijn wij:

Marco: Movcon (nog zeshonderd-en-nog-wat dagen voor Functioneel Leeftijd Ontslag)

Richard: Cargo Loadcontroller

Stan: Cargo Handler

Jaitske: Plaatsvervangend Expediteur

Alkan: Expediteur

Anton: Chauffeur + housekeeping

De Movcon, Expeditie en luchttransport zijn onderdeel van de S4 Ground, de eenheid die verantwoordelijk is voor alle logistieke zaken. Wij werken direct samen met de Cargo Handler, Matcell (bestelpost), diverse chauffeurs en de POL (Petrol Oil & Lubricants). We zijn verantwoordelijk voor het ontvangen en verzenden van al het materieel dat hier benodigd c.q. niet langer (meer) benodigd is. Bijna alles komt en gaat hier met luchttransport. Van Marco krijgen wij de vluchtplanningen. De Expeditie maakt de benodigde documenten op als paklijst. Alles wat in- en uitgaat wordt door ons in een track en trace systeem gezet, zodat duidelijk is waar goederen zich bevinden.

Uitgaand materiaal wordt door Richard en Stan gereed gemaakt voor luchttransport. Het binnenkomend materieel wordt door ons verder vervoerd naar de Matcell (bestelpost). Belangrijk is dat de bestelpost weet wat er allemaal binnengekomen is. Daarnaast zijn we betrokken bij de vluchtafhandeling. Jaitske en ik (Alkan) ondersteunen het laden en lossen van het vliegtuig met de vorkheftrucks. Hierbij worden we ook nog eens geholpen door de mensen van de Transporteenheid en de POL, zij rijden de vrachtauto's waarmee de vracht van en naar het vliegtuig gereden wordt. Richard (Loadcontroller) coördineert de wijze waarop de vrachtauto's beladen moeten worden om ze zo efficiënt mogelijk te kunnen aan- en afvoeren.

Naast de al genoemde werkzaamheden worden we vaak gevraagd voor allerlei klussen waarbij groter materieel als een heftruck benodigd is, bijvoorbeeld voor het verplaatsen van pallets of water. Deze acties nemen vooral Anton en Jaitske voor hun rekening. Druk genoeg dus. We vragen ons dan soms ook af waar de tijd blijft. Hop naar de MIDTERM 11 mei. En..... in de laatste weken van onze uitzending mag iedereen weer zijn movebox bij ons aanbieden voor de reis terug naar huis!

Sergeant Alkan
ATFME 9

Lieve groetjes!

Het thuisfront is voor ons militairen heel erg belangrijk. Het zijn de mensen thuis die we tijdens een uitzending missen! In deze rubriek willen we dan ook een oproep doen aan jou, als thuisfront of als collega, om voor het volgende nummer een berichtje aan te leveren voor de militair die jij graag de groetjes wil doen. Dit berichtje zal dan in het volgende nummer verschijnen in de “hartjes en groetjes” rubriek.

De spelregels:

- Het berichtje mag niet meer dan 250 tekens bevatten;
- Het berichtje mag niet van kwetsende aard zijn of andere ongewenste gevoelens oproepen;
- Indien het berichtje anoniem geplaatst dient te worden, moet dit duidelijk worden aangegeven;
- De redactie behoudt zich het recht voor om het berichtje in te korten of wijzigen indien noodzakelijk;
- Gebruik in je bericht alleen de voornaam met daarbij de rang /functie van de militair;
- Gebruik in je bericht geen locaties;
- De redactie is verantwoordelijk voor het wel/niet plaatsen van het bericht.

Heb je een leuk berichtje voor ons? Stuur het dan op naar:
pressofficer2018@gmail.com

De Bulletproof Mustache

Stoppels, ring- of drie dagen baardjes of gewoon hele lange baarden. Je ziet het allemaal op uitzending. Maar onze jachtvliegers dragen hier een snor. Maar waarom hebben alle jachtvliegers een snor op uitzending? Één van onze vliegers vertelt het ons!

De precieze oorsprong van de snor is niet helemaal bekend, maar al sinds het eerste gebruik van vliegtuigen als wapen in de 1e wereldoorlog wordt de snor door vliegers gedragen. Hij wordt ook wel de “Bulletproof Mustache” genoemd vanwege het bijgeloof dat achter de snor schuilt. Dit is, zoals de naam het al zegt, dat vliegers met een snor niet geraakt kunnen worden.

De man die de snor voor de huidige generatie groot heeft gemaakt is Robin Olds. Deze Robin Olds was een Amerikaanse jachtvlieger die 3 keer Ace* was met een totaal van 16 kills in de 2^e wereldoorlog en Vietnam. Naast een zeer begaafd vlieger, werd hij ook gezien als de beste Wing Commander uit de Vietnamoorlog. Hij hield niet van bureaucratie en was een effectieve leider in het gevecht. Dit maakte hem geliefd door zijn vliegers.

Robin vloog zelf ook veel missies, maar zorgde er altijd voor dat hij in Vietnam zijn vijfde ‘Kill’ niet haalde, om te voorkomen dat hij naar huis werd gestuurd voor PR doeleinden. Ook was hij verantwoordelijk voor “Operatie Bolo”. Tijdens deze operatie vermomde hij zijn F4 “phantoms” als veel kwetsbaardere bommenwerpers door gebruik te maken van andere jamming pods en de callsigns van de bommenwerpers. Hierdoor konden ze 7

(van de 16) Noord-Vietnamese Mig 21's neerhalen. Robin Olds had net als zijn mannen ook een mooie snor laten staan. Deze viel niet binnen de regels van de Amerikaanse Luchtmacht (USAF) en was daarmee ook een daad van opstand naar zijn leiding.

Tegenwoordig wordt de snor tijdens uitzendingen nog steeds gedragen door de meeste jachtvliegers met de gedachte dat ze hierdoor ‘Bulletproof’ zijn. Het is een internationale traditie waaraan je de jachtvlieger op uitzending kunt herkennen. En misschien komt het ook wel een klein beetje omdat we hem thuis niet mogen laten staan van onze vrouwen.

* Ace is een vlieger die 5x een vijandelijk vliegtuig heeft neergehaald.

Koks met Klasse!

400 eieren - 28 kg. bloem - 10 L. olie - 2160 flesjes water

Nee, dit is niet het boodschappenlijstje van één maand, ook niet van één week, maar het lijstje dat onze Operationele catering medewerkers Erik en Michael, samen met de medewerkers van LSS (Loyalty Support Service) dagelijks klaarmaken en verbruiken voor de hongerige buikjes van detachement 9.

Wij zijn SM Erik en SGT1 Michael en met Landmacht strepen op onze schouders zijn wij toegevoegd aan het

luchtmacht detachement ATFME 9. De luchtmacht is voor ons als thuiskomen, aangezien wij vóór 1 januari j.l. nog bij de luchtmacht werkzaam waren. In het dagelijks leven zijn wij als militair werkzaam bij Paresto en behoren wij toe aan het 240 Bevo & Logistiek Bataljon, maar hier behoren we toe aan het luchtmacht detachement en zijn wij met onze nieuwe tijdelijke Jordaanse collega's van LSS verantwoordelijk voor het samenstellen van het menu, de smaak én presentatie van het eten. In dit stukje willen wij jullie thuis een kijkje in onze keuken geven.

(Mis)Communicatie

Op onze nieuwe werkplaats met onze tijdelijk nieuwe collega's communiceren we over het algemeen in het Engels, maar helaas beheerst niet iedereen over de Engelse taal. Dit komt omdat Engels geen standaard vak is op de Jordaanse scholen. Alleen de hoger opgeleide (baasjes) zijn vaak de Engelse taal machtig. Voor al het overige personeel gebruiken we Google Afbeeldingen of onze handen en voeten om duidelijk te maken wat we bedoelen. Dit verloopt over het algemeen vrij goed. Tijdsindicatie... dat is een ander verhaal. In het verleden werd er veelvuldig vijf minuten aangegeven als er iets gedaan moest worden. Maar, met vijf minuten wordt er in Jordanië eigenlijk twee dagen bedoeld, dit komt voort uit beleefdheid. De Jordanen zijn servicegericht en willen jou als gast niet teleurstellen. Vandaar dat de tijdsindicatie bij hen anders ligt. Tegenwoordig is deze miscommunicatie uit de wereld geholpen en worden onze 'Nederlandse' vijf minuten dan ook gehanteerd.

De werkzaamheden van LSS

De LSS medewerkers verzorgen naast de catering ook nog andere diensten op Snow City, waaronder de schoonmaak van de natte ruimtes, de stomerij, het mini-winkeltje en de kapper. In totaal zijn er +/- 60 werknemers in dienst van LSS op ons kamp Snow City. Deze werknemers zijn verdeeld in twee groepen, waarvan de diensten wisselen met 1 week op, 1 week af.

Voedsel, veiligheid en kwaliteit

Samen met de medewerkers van LSS zijn we ook verantwoordelijk voor de kwaliteit. Net als in Nederland hanteren we de HACCP regels. We controleren, controleren en controleren. Zo meten we meerdere malen per dag; de temperaturen van de gerechten, de ruimtes en de ontvangen goederen.

Voldoet de producttemperatuur niet dan wordt de gehele levering teruggestuurd.

De kwaliteit van het eten wordt door middel van monsters gecontroleerd in het lab. Voordat we het eten uitserveren aan onze collega's worden er monsters van elk gerecht/product genomen. 1x per week wordt daarvan een rapport uitgegeven en dit wordt aan ons teruggekoppeld. Deze terugkoppeling delen wij dan met de dokter van het kamp. Als er dan mensen ziek zijn geworden kunnen we zo altijd achterhalen of het wel of niet aan het eten heeft gelegen.

Sergeant-majoor Erik en Sergeant-1 Michael

127.0.0.1 CIS in action

Het is alweer de 2^e keer dat ik op deze locatie in het Midden-Oosten ben. Aan mij de eer om voor u een stukje te schrijven in de "Uit&Thuis" over het wel en wee van onze afdeling.

Hebben we het over de sectie 6, dan hebben we het over de "CIS", of ook wel "verbindingen". Onze sectie is namelijk verantwoordelijk voor de (technische) verbindingen met het thuisland en in het operatiegebied. U moet hierbij denken aan radio- en satellietcommunicatie, maar ook internet en allerlei andere communicatiemiddelen die voor diverse doeleinden benodigd zijn.

Hiervoor hebben wij een kleurrijk team van twaalf mensen met de benodigde specialismen verzameld, die proberen letterlijk en figuurlijk de touwtjes aan elkaar te knopen. Om u een beetje een beeld te geven, wil ik graag in een tweeluik de CIS van ATFME 9 aan u voorstellen en

enkele anekdotes delen. Het is een mooi stel bij elkaar, zo denk ik zelf.

Onze primus inter pares is Marco, de S6. Hij neemt besluiten over het gebruik van de verbindingen en zorgt ervoor dat de belangen van de missie overal voldoende aandacht krijgen. Marco is een rustig en sympathiek persoon die het hoofd koel houdt en lukt dat niet, dan helpt zijn secondant (that's me!) hem wel. De staf wordt verder gecompleteerd door materieelman Eddie. Eddie zorgt ervoor dat al het CIS materieel op orde is en de bestellingen worden gedaan bij de logistiek. Specifieke zaken zoals camera olie, antennes en schoenenpoets.

Kortom, alles wat nodig is wordt door Eddie geregeld. Een onmisbare schakel in het proces.

Dan hebben we een paar harde werkers. Ik kan alvast zeggen dat dit een milieubewust en groen team is. "Netwerkdoo" Stefan en Jeffrey doen alles wat met computernetwerken te maken heeft en dit is bij hen in goede handen. Zij zijn eigenlijk de hele dag bezig met bouwen, beheren en oplossen van problemen op computergebied. Stefan wordt ook wel "the iceman" genoemd. Zet hem in een container en even later komt hij met een oplossing voor de meest ingewikkelde problemen. Zijn passie is verder de Formule 1, vraag hem de schoenmaat van Max verstappen en hij weet het. Jeffrey is een ander type, wat meer extravert. Hij doet niets voor Stefan onder qua werk, maar de groene vingers zijn van hem. Zijn schaarse vrije tijd wordt hier namelijk besteed aan het opkweken van een moestuin. Wij hopen natuurlijk dat dit een succes wordt, want dit brengt wat kleur aan deze op het oog dorre omgeving. We zijn uitermate benieuwd naar het resultaat!

De overige cissers zullen zeker een rol spelen in de volgende "Uit&Thuis", maar ik kan u zeggen dat het een uitgebalanceerd team is. Ten tijde van het schrijven waren wij nog niet op de helft, maar ondergetekende heeft er alle vertrouwen in dat ons nog een mooie periode rest.

Kapitein Eelco

Part of a machine

Het is nog steeds nacht als mijn wekker gaat, het teken dat mijn dienst gaat beginnen.

Ik poets mijn tanden, kleeft me aan en loop richting de

eetzaal om snel wat brood en hagelslag bij elkaar te pakken. Onderweg kom ik nog een aantal Crew Chief tegen die ook gaan werken. Met het busje rijd ik naar de werkplek aan de lijn en haal ik de sleutels op bij de wacht. De rode kater die elke ochtend met mij meeloopt, zit alweer te wachten.

Ik begin met mijn werkzaamheden terwijl de eerste coalitievliegtuigen al met een donderend lawaai opstijgen. Echt bevordelijk voor je oren is het niet, maar het blijft een machtig gezicht om die kisten slechts enkele honderden meters over je hoofd te zien scheren, terwijl je lichaam trilt van de hoeveelheid decibels. Dit geluid wordt ook wel "the sound of freedom" genoemd. De meesten op Snow zullen nu van het geluid ook wel wakker zijn. Ik trek een kastje open om de uitrusting van de vliegers te controleren. Dan gaat de telefoon. Het is Ops, de vliegers zijn klaar met hun briefing en komen eraan. Terwijl ik en de Crew Chiefs nog maar net wakker zijn, zijn Ops, Mission planning en de vliegers de hele

nacht al bezig geweest met het voorbereiden van de missie die gevlogen gaat worden.

Niet veel later komen de vliegers aan en pakken ze hun door mij klaargelegde spullen. Helm, zuurstofmasker, plaszakken, harnas, G-broek, survivalvest, water, eten en nog een aantal zaken nemen ze allemaal mee tijdens hun missie. Zodra ze het spul allemaal omgehangen hebben, lopen ze naar de vliegtuigen. Het zijn net van die Michelinmannetjes; je verbaast je erover dat ze nog in die smalle cockpit passen.

Mijn taak zit er voor nu even op dus ik loop achter ze aan om te zien wat er volgt. De vliegers lopen een rondje om de kist om het een en ander te controleren voordat ze instappen. De Crewchief geeft de vlieger zijn helm en masker aan en dan gaat de canopy dicht. Het vliegtuig begint te draaien en het harde hoge geluid van de air-intake maakt het voeren van een gesprek onmogelijk. Gelukkig hebben de Crew-Chiefs een headset waarmee ze met de vlieger kunnen communiceren. Samen controleren ze een aantal vitale systemen zoals de rudder en de flaps waarmee de vlieger het vliegtuig bestuurt. Ook worden de veiligheidsspinnen verwijderd. Alleen die van de bommen blijven nog even zitten. Die grote lomp ogende dingen onder de vleugels herinneren ons eraan waarom we hier zijn.

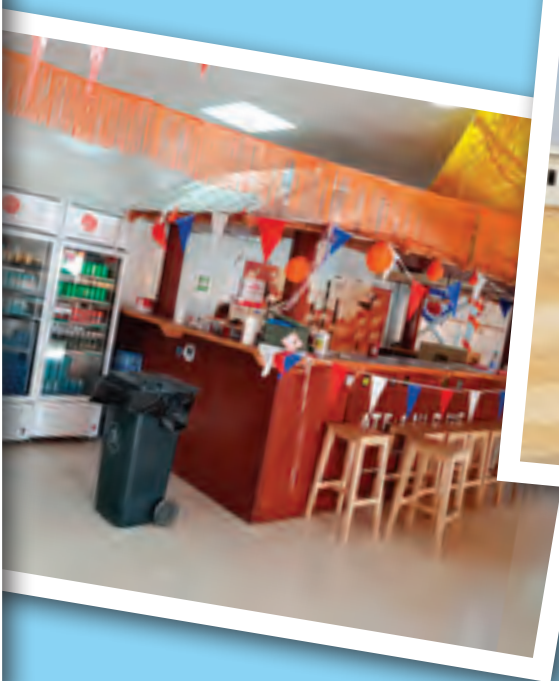

Terwijl de vliegers hun laatste checks uitvoeren maken de Crew-Chiefs zich vrij van het vliegtuig. De vliegtuigen komen in beweging en worden de taxibaan op gedicteerd. Gevolgd door de brandweer, rollen ze richting de Arming-Area voor nog één korte stop, waarbij de mannen van bewapening de laatste pinnen verwijderen. Nu is het vliegtuig goed to go. Op de lijn loopt iedereen intussen terug richting de Tech-Area, ons "onderhoudsdorpje" want voor ons zit het werk erop. Iedereen zal wel toe zijn aan een lekker bakje pleur. Dat spul is heilig hier. De vliegtuigen rollen verder richting de start- en landingsbaan en het geluid verstomt weer. Alleen de take-off maakt nog wat herrie, maar dan is het toch echt stil. Het is nu aan de vliegers om het eindproduct van deze missie te leveren. Die blijven wel een aantal uurtjes weg. Ik vraag me af of ze vandaag wapeninzet zullen hebben.

Inmiddels is de zon opgekomen en wie nog niet wakker was op Snow-City wordt het nu wel. Het hele riedeltje begint weer van voor af aan en de machine komt weer in beweging. Iedereen maakt er deel van uit. Het is nu aan de dagdienst om het onderhoud aan de overige F-16's te gaan uitvoeren, want er is altijd wel wat te doen. Hier in Jordanië is het motto van de luchtmacht echt van toepassing: Klein in aantal, groot in daden! Je zou ons detachement kunnen vergelijken met de F-16's waar wij met z'n allen aan werken. Iedereen hier maakt deel uit van de machine, maar als er één onderdeelje ontbreekt, werkt de machine niet meer en dat besef leeft bij iedereen.

Ik stap weer in het voertuig want het is tijd voor een ontbijt. Ik tref mijn collega bij de eetzaal en draag de sleutels over aan haar. De eetzaal stroomt vol met de mensen van de dagdienst. De mensen van de nachtdienst eten ook nog snel even wat. Zelf ga ik naar bed, tijd om wat uurtjes slaap te pakken. Voor de mensen thuis: Het gaat ons goed. De tijd vliegt. Tot snel en de groeten uit Jordanië!

Snow City

Luchtverkeersleiders in de woestijn

Waarom zijn er Nederlandse luchtverkeersleiders mee op uitzending met ATFME 9 in het Midden-Oosten? Er is immers al luchtverkeersleiding aanwezig op de vliegbasis waar we te gast zijn. Inderdaad, op deze basis werkt een team enthousiaste, hele gastvrije mensen die kundig en vol trots een squadron F-16's (voor sommige van ons letterlijk hele bekende vliegtuigen) begeleiden op de basis en in het luchtruim rond de basis.

Er wordt op deze vliegbasis met verschillende typen vliegtuigen uit verschillende landen gevlogen. Al deze landen hebben ook nog eens hun eigen voertuigen mee die over de vliegbasis rondzwermen. Alleen al wij als Nederlanders hebben onder andere onze eigen brandweervoertuigen mee, maar ook een aantal hele belangrijke baanveevoertuigen die ervoor zorgen dat de motoren van onze F-16's niet beschadigen. In de verkeerstoren zijn we hier met twee personen om ons eigen lucht- en grondverkeer te begeleiden en de lokale luchtverkeersleiding te ondersteunen in de uitvoering van hun taken. Alle spelers samen, die vaak in hun eigen taal communiceren, maken een Nederlands team luchtverkeersleiders onmisbaar.

De voertaal op de toren is weliswaar Engels, maar het blijkt dat elk land daar toch een eigen draai aan geeft; er is dus vaak sprake van uitleg en vertaling van elkaars

handelen. Daarnaast gaat het afhandelen van de Jordaanse grondvoertuigen altijd in het Arabisch, wat de mogelijke verwarring nog grote kan maken.

Een ander bijkomend "probleem" is dat elk land eigenlijk vindt dat hun eigen vliegtuigen het eerst moeten landen of starten, een soort sportieve concurrentie. Uiteraard geldt ook hier voor iedereen, ondanks de druk van de missie, safety first.

Naast de dagelijkse uitdagingen van ons werk is ook de omgang met de luchtverkeersleiders van het gastland een bijzondere ervaring. Er zijn genoeg dingen op te noemen die wij in Nederland anders doen en waar we een

duidelijke mening over hebben, maar het eindresultaat telt en dat is, soms wonderlijk genoeg, hetzelfde. We werken samen met mensen die zeer trots op hun werk en op hun land zijn en ons daarnaast ook nog eens ontzettend gastvrij behandelen.

Kortom, voor mij persoonlijk een hele bijzondere en leerzame uitzending op verschillende gebieden die er alweer bijna op zit.

Kapitein Hans

Al tijdens de opbouw van de BBQ zwermen de katten als een stel aasgieren rond, in de hoop een makkelijk hapje te bemachtigen.

Dit mannetje lijkt poeslief, maar ondertussen laat hij te pas en te onpas zijn dominantie zien en markeert hij zijn terrein.

Zouden deze sprinters familie zijn?

Deze ginger, genaamd Tijger, houdt de zogenoemde 'Tech Area' vrij van ongedierte.

Snow City's buurtwacht

Als de luchtmacht op uitzending gaat, dan kun je ervan uitgaan dat veiligheid op nummer één staat; "mission first, safety always". Veiligheid is een breed begrip, maar door het nemen van een veelvoud aan maatregelen op allerlei vlakken, kunnen we de risico's die bestaan bij het uitvoeren van ons werk tot een minimum beperken.

Zo zijn er onder andere twee Nederlandse luchtverkeersleiders mee om de veiligheid in de lucht en op het banenstelsel te waarborgen, is er Force Protection (bewaking) uit België mee om eventuele indringers op de grond buiten te houden en is er iemand aangewezen om alles wat met veiligheid, Kwaliteit, Arbeid en Milieu (VKAM) te maken heeft in de gaten te houden. Er is hier echter nog een club die een duit in het zakje doet als het gaat om veiligheid. Dit groepje heeft als hoofdtaak het vangen en buiten houden van ongedierte. Zo ongeveer vijf katten lopen bij

dag en voornamelijk bij nacht hun rondes om muizen en andere plaagdieren te vangen, waarmee zij de verspreiding van ziektes helpen te voorkomen. Het lijkt te werken; er zijn voor zover bekend nog geen muizen gesignaleerd. Maar (van) wie zijn deze katten en waar komen ze vandaan?

Eigenlijk waren ze hier natuurlijk al. Voordat Nederland hier een kamp opzette, was dit terrein van honden, katten en andere dieren. Zoals bekend wisselen België en Nederland elkaar tijdens ATFME 9 jaarlijks af. Onze

zuiderburen hebben in het afgelopen jaar (2017) zo'n goede band opgebouwd met deze poezen, dat ze besloten ze te behandelen (vaccineren, eventueel castreren/steriliseren) en een plekje op het kamp te geven.

Natuurlijk zijn ze niet alleen nuttig, maar stiekem ook wel een beetje gezellig. Ondertussen zijn sommige van deze katten behoorlijk geïntegreerd en krijgen ze een naam; één van hen werd door het vorige detachement 'Minoes' genoemd, maar is ondertussen omgedoopt tot 'Snowy'. Zoals te zien op de foto, heeft hij zijn plekje (bij de brandweer) wel gevonden: aan aandacht geen gebrek!

Kleven er ook nadelen aan de aanwezigheid van deze vorm van plaagdierbeheersing? Helaas wel. Hoewel de meeste katten hier op het kamp zijn behandeld en gevaccineerd tegen bepaalde ziektes, lopen er ook een paar verwilderde exemplaren rond. Deze zijn in principe ongevaarlijk, maar bij een beet of krab van één van hen bestaat er -indien de kat besmet is- een kleine kans op het

overdragen van rabiës. Daarnaast is er het feit dat katten bijzonder zindelijk zijn. Dat klinkt mooi, maar het gevolg hiervan is dat ze vrij consistent het beach-volleybalveld gebruiken als WC.

Ondanks de nadelen zijn de katten voor de meesten hier een welkome aanvulling aan Snow City. Hun jachtinstinct en gezelligheid maken dat ook zij, net als ieder ander hier van det-9, een steentje bijdragen aan de missie.

Snowy is één van de meest geïntegreerde poezen van Snow City; hier bij de brandweer is hij zijn benodigde 16 uur slaap per dag aan het halen.

Nieuws vanuit Soedan van missie UNMISS

Zes Nederlandse militairen helpen voor de United Nations Mission in South Sudan (UNMISS) mee de burgerbevolking in Zuid-Soedan te beschermen. Dat is de prioriteit van de missie volgens het huidige mandaat.

Ik, Luchtmacht kapitein Harold, lever sinds eind januari een bijdrage aan deze missie. Ik ben werkzaam, hoe kan het ook anders, bij de sectie Aviation/AirOps. Bij AirOps ben ik planner voor al het aanwezige vliegend materieel om personen (paxen) en cargo van en naar Juba, de hoofdstad van Zuid-Soedan, te verplaatsen. De VN bezit zelf geen vliegtuigen, daarom worden deze bij diverse contractors en de Rwandese- en Sri Lankese luchtmacht ingehuurd. Het is een mengelmoes van personen- en cargovliegtuigen van diverse typen. Een greep uit het assortiment vliegtuigen is; de MI-8, MI-17, MI-26T, ATR-72, CRJ-200, L-410 en de welbekende C-130 Hercules.

Het inplannen van de vliegtuigen gebeurt in een bepaalde volgorde: eerst de reguliere vluchten, vervolgens de speciale (VIP) vluchten, troepenrotaties en cargo vluchten. Op de dag dat ik Duty Officer ben, moeten de ingeplande vluchten worden uitgevoerd. Echter, door snel veranderende weersomstandigheden, technische issues, de gesteldheid van de landingstrip of door vee op de taxi- en landingsbaan(!), kan de planning totaal overhoop worden gegooid. Binnen het team van AirOps

wordt dan gekeken naar de mogelijkheden of de vluchten toch door kunnen gaan.

Een van de mooiste zaken van deze uitzending vind ik het werken in een divers team als AirOps. Hier treffen diverse culturen en nationaliteiten elkaar. Om samen te mogen werken met Kenianen, Russen, Ruwandezen, een Canadees, Indiërs, een Australiër en een Deense is echt een bijzondere ervaring.

Ik werk en woon op VN kamp Tomping. Ik heb hier een eigen container ter beschikking. Met mijn aangeschafte Wi-Fi abonnement heb ik goed contact met het thuisfront. Elke week komt een postzending uit Nederland. Deze haal ik op net buiten het VN kamp. Hier word ik geconfronteerd met de diepe misère waarin Zuid-Soedan verkeert. Kinderen komen, blootvoets en gekleed in voddens, op mij af en roepen: “hungry, water, money”. Ik vind het altijd een moeilijk moment om deze kinderen te moeten negeren. Maar zo af en toe kan ik het niet laten om een pen, een flesje water of een voetbal weg te geven. Voor even vergeten ze de ellende waarin ze verkeren. De glimlach die op het koppie van zo’n kind komt is meer dan goud waard.

De afko's van DET-9

Zoals jullie thuis vast wel weten, wordt er binnen defensie veel met afko's (afkortingen) gewerkt. Om jullie alvast voor te bereiden op de afko's van dit det (detachment) hebben we de veel voorkomende afkos's voor jullie op een rijtje gezet.

- ATF ME 9** Air Task Force Middle East; Wij zijn ATF ME 9, omdat wij het 9de Nederlandse detachement hier in het Midden-Oosten zijn.
- Rec tent** Recreatie tent. Voor onze voorgangers van det 8 was dit de Mighty 8, dat werd vervolgens toen wij hier arriveerden de After 8. Nu heeft de rectent de naam Cloud 9.
- De Kisten** Vakjargon voor vliegtuigen en helikopters, maar in ons geval de F-16's.
- Paxen** Over het algemeen wordt er dan over mensen/militairen gesproken. Er staan 100 paxen op de lijst. Er staan dan 100 namen op de lijst.
- Crewchief** Technaut die het vliegtuig gereed stelt voor de vlucht.
- Canopy** Het “dak” van de F-16 boven de cockpit.
- De lijn** De plaats waar de kisten staan op de vliegbasis.
- De baan** De start- en landingsbaan.
- Snow/Snow City** De naam van het kamp waar we leven/wonen/werken.
- FP** Een Belgisch detachement zorgt voor onze Force Protection.
- Callsign** De F-16 vliegers hebben naast hun gewone naam ook een codenaam of callsign. Een callsign krijgen vliegers van collega's als ze net op het squadron komen. Meestal heeft de naam iets te maken met iets opvallends van de persoon, of met iets gek of bijzonders wat de vlieger heeft gedaan of meegemaakt. Er was eens een vlieger die 'MacCleans' heette, hij werd vernoemd naar de tandpasta omdat hij zo'n mooie glimlach had.
- Mid-term** Wanneer de uitzending op de helft is. Wij vierden onze midterm op 11 mei.
- Uitrotatieflow** De voorbereiding van het detachement terug naar Nederland.

Noot van de redactie

De teksten komen in beginsel uit de uitzendgebieden en worden zoveel mogelijk in originele vorm geplaatst, tenzij de redactie, bijvoorbeeld uit veiligheidsoverwegingen, anders besluit. De in de Uit&Thuis front opgenomen artikelen weerspiegelen niet per definitie de visie van de luchtmachtleiding. Aan de inhoud kunnen geen rechten worden ontleend. Overname van artikelen is slechts toegestaan met toestemming van de redactie en bronvermelding. Overigens worden artikelen en foto's van het thuisfront ook zeer op prijs gesteld.

Contactadressen:

SITCEN:

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is het Situatiecentrum Koninklijke Landmacht (SITCEN). Het SITCEN is 24 uur per dag bereikbaar vanuit Nederland, Duitsland of België: 00800-23262692 (niet gratis met GSM). Vanuit alle overige landen is het SITCEN bereikbaar op het volgende nummer: +31-30-2236000 (niet gratis).

OPCEN Klu (alleen voor ATF ME/FSE Mirage):

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties van ATF ME en FSE Mirage met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is de desk van het Operatiecentrum Koninklijke Luchtmacht (OPCEN KLU).

OPCEN Klu is 24 uur per dag bereikbaar: +31 (0) 76 544 7777.

OPCEN/BPZ (Bureau Operationele Personeelszaken)

Voor overige zaken aangaande (individuele) uitzendingen waaronder missevoorbereiding, afwikkeling en thuisfront-zaken kunt u contact opnemen met de medewerkers van het Bureau Operationele Personeelszaken van het Operatiecentrum Commando Luchtmacht (#CLSK/PLV C-LSK/DO/OPCEN/SOPS/BPZ; P68771@mindef.nl) of 076-5447720/076-5447750, Postbus 8762, 4820 BB, Breda.

Veldpostregeling

Vanuit Utrecht wordt éénmaal per week post verzonden naar de missiegebieden. De duur vanaf de Militaire Post Organisatie (MPO) naar de persoon in het missiegebied bedraagt maximaal twaalf werkdagen. Alle poststukken waarin zich goederen bevinden, moeten voorzien zijn van een volledig ingevulde douaneverklaring CN22 (te verkrijgen op elk postkantoor).

NAPO-nummers

Elk uitzendgebied en elk detachement heeft een eigen NAPO-nummer. Deze nummers zijn helaas af en toe aan veranderingen onderhevig door verhuizingen, naamsveranderingen, en dergelijke. Op de website van de MPO vindt u het meest actuele overzicht van alle NAPO nummers. Hiervoor gaat u naar www.defensie.nl/onderwerpen/thuisfront/inhoud/praktisch/post.

Adressering

Regel 1: Rang, Naam, Voorletters
Regel 2: Werknemers I.D.
(peoplesoft nummer)
Regel 3: Eenheid
Regel 4: NAPO nummer
Regel 5: 3509 VP Utrecht

Vragen en informatie

Voor vragen en informatie kunt u terecht bij de Militaire Post Organisatie op werkdagen tussen 07.30 uur en 16.00 uur.

Telefoon: 030-2877020

Fax: 030-2877028

E-mail: mpo@mindef.nl

Vluchttijden

Vluchttijden zijn te zien op Teletekst-pagina 765 (Nederland 1, 2 en 3). Hier krijgt u de meest recente tijden en wijzigingen te zien.

Sectie Communicatie CLSK

Postbus 8762, 4820 BB Breda

Telefoon: (076) 544 71 32

Facebook

Kijk ook eens op de facebookpagina van de Koninklijke Luchtmacht.

Op www.facebook.com/Luchtmacht posten wij regelmatig berichten met foto's en/of filmmateriaal.

U kunt ons ook volgen op Twitter via [@Kon_Luchtmacht](https://twitter.com/Kon_Luchtmacht).

Tips en ideeën om dit magazine te verbeteren kunt u e-mailen naar lucoinfo@mindef.nl

Namens de redactie van Uit&Thuisfront